

ПРОТОКОЛ

№ 151

гр. Пловдив, 20.03.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Вера Ив. Иванова

Членове: Катя Ст. Пенчева

Тодор Илк. Хаджиев

при участието на секретаря Мила Д. Тошева

Сложи за разглеждане докладваното от Катя Ст. Пенчева Въззивно
търговско дело № 20245001000049 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Жалбоподателят-ищец В. С. Т. редовно призован, не се явява. За нея се
явява адв. В., преупълномощена от адв. К..

За жалбоподателят-ответник ЗД "Б.И." АД редовно призована, не се
явява законен представител. Явява се процесуалният представител адв. М. с
пълномощно от преди и за настоящата инстанция.

Адв. В.: Да се даде ход на делото.

Адв. М.: Да се даде ход на делото.

Докладва се постъпила молба от адв. Г. процесуален представител на
ЗД Б.И. АД, с която е приложен договор за правна помощ и списък на
разноски по чл. 80 ГПК.

Съдът счита, че няма процесуална пречка да бъде даден ход на делото,
поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА се делото.

С решение №132/27.10.2023 г., постановено по търг.д. №147/2022г. по
описа на окръжен съд Пазарджик, ЗД „Б.И.“ АД, ЕИК ***** е осъдено

да заплати на В. С. Т. ЕГН *****, сумата от 96 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди - болки и страдания вследствие телесни увреждания в резултат на ПТП от 15.06.2020 г., виновно причинено от И.Б.А. като водач на л.а. „К.***“, с рег.№*****, със сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ в ответното дружество - полица №***** със срок на валидност от 03.12.2019 г. до 02.12.2020 г. и сумата 207,52 лв.- обезщетение за имуществени вреди в резултат от същото ПТП, ведно със законната лихва върху главниците, считано от 02.11.2022г. до окончателното изплащане на сумите като присъдените обезщетения са определени при 20% съпричиняване от страна на ищцата.

ОТХВЪРЕН е искът на В. С. Т. за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди за разликата над 96 000 лв. до претендираните от ищцата 140 000лв. - частичен иск от такъв в размер на 150 000 лв., за обезщетение за имуществени вреди над 207,52 лв. до претендираните 259,40 лв. и искът по чл.86 от ЗЗД във връзка с чл.497 от КЗ за осъждане на ответника да заплати лихва за забава за периода от 22.06.2020 г.до 02.11.2022 г. ЗД „Б.И.“ АД, ЕИК ***** е осъдено да заплати ДТ по делото в 1 размер на 3 848,30 лв., деловодни разноси в полза на Пазарджишкия окръжен съд в размер на 978,13 лв. и адвокатско възнаграждение в полза на адв.П. К. - САК, за оказана на ищцата безплатна адвокатска защита при условията на чл.38 ал.1 т.2 от ЗАдв. в размер на 4 339,48 лв. В. С. Т. ЕГН ***** е осъдена да заплати деловодни разноси в полза на ответника ЗД „Б.И.“ АД, ЕИК ***** в размер на 1 846,76 лв.

Срещу постановеното решение е подадена редовна въззивна жалба от ищеца в първоинстанционното производство – В. С. Т.. Въззивната жалба е срещу тази част от решението, с която искът за неимуществени вреди е отхвърлен за сумата над 96 000 лв. до претендираните 140 000 лв. и искът за имуществени вреди е отхвърлен за сумата над 207,52 лв. до претендираните 259,40 лв. и искът по чл.86 от ЗЗД за осъждане на ответника да заплати лихва за забава е отхвърлен за периода от 22.06.2020 г. до 02.11.2022 г. Наведени са подробно оплаквания и доводи, че размерът на определеното обезщетение за неимуществени вреди е изключително занижен и не съответства на принципите на справедливостта. Изразено е несъгласие с изводите на

първоинстанционния съд за наличие на съпричиняване от страна на пострадалата, както и с определения начален момент за присъждане на законната лихва върху обезщетенията за неимуществени и имуществени вреди. Иска се отмяна на решението в обжалваната част и постановяване на друго, с което да се присъди допълнително обезщетение за неимуществени вреди в размер на 44 000 лв., както и обезщетение за имуществени вреди в размер на 51,88 лв., ведно със законната лихва, считано от 20.06.2020 г. Претендира се адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 от ЗА.

С въззивната жалба е заявено доказателствено искане – за приемане на нововъзникнало писмено доказателство /медицински документ от дата 29.09.2023 г./ и искане по чл.195 от ГПК – за допускане на нова съдебномедицинска експертиза с формулирана задача. В постъпилия в срока по чл.263 ал.1 от ГПК отговор от насрещната страна ЗД „Б.И.“ АД се оспорва подадената въззивна жалба от В. Т., като предимно са въведени доводи за неправилност на решението по отношение на определения размер обезщетение за неимуществени вреди за сумата над 100 000 лв., както и по отношение на определената степен на съпричиняване от 20%. С постъпилия отговор от ЗД „Б.И.“ АД по чл.263 ал.1 от ГПК не са заявени доказателствени искания, но и не е изразено становище по доказателствените искания, съдържащи се във въззивната жалба, подадена от В. Т.. Претендират се разноски.

Решението е обжалвано и от ответника в първоинстанционното производство – ЗД „Б.И.“ АД. Въззивната жалба е срещу тази част от решението, с която искът за неимуществени вреди е уважен за сумата над 70 000 лв. до 96 000 лв. Жалбоподателят счита, че определеният размер обезщетение е силно завишен, несъобразен с критериите, визирани в чл.52 от 2 ЗЗД. Изразено е несъгласие с определената степен на съпричиняване от страна на пострадалата – 20%, като жалбоподателят счита, че приносът на пострадалата за настъпилия вредоносен резултат се изразява в 30%. Иска се отмяна на решението в обжалваната част и постановяване на друго, с което искът за обезщетение за неимуществени вреди да бъде отхвърлен над сумата от 70 000 лв. С тази въззивна жалба не са заявени доказателствени искания. Жалбоподателят претендира сторените по делото разноски. /С молба от 21.11.2023, в изпълнение на указания за обездвижване на въззивната жалба е

представен документ за внесена държавна такса – 520 лв., като е заявено искане тази молба да се счита за списък по чл.80 от ГПК.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил отговор от насрещната страна В. С. Т., с който подадената от ЗД „Б.И.“ АД въззивна жалба се оспорва изцяло. Претендират се разноси по чл.38 от ЗА.

В отговора на въззивната жалба се съдържа възражение за недължимост на претендирано адвокатско възнаграждение, без да са изложени съображения за това.

Във въззивната жалба на ищцата В. Т. се съдържат доказателствени искания, а именно да се приеме по делото нововъзникнало доказателство КТ с посочен номер от 29.09.2023 г., издадено от Университетска болница МБАЛ Св. И.Р.гр.С., ведно със ел.устройство СД-диск. Такова доказателство обаче не е приложено към въззивната жалба. Освен това се иска и допускане на нова съдебномедицинска експертиза, което след преглед на пострадалата да даде заключение относно това какво е здравословното състояние на ищцата към момента на прегледа, дали същата е възстановена от получените при процесното ПТП увреждания. По това доказателствено искане съдът е приел, че следва да се произнесе в открито съдебно заседание, доколкото в отговора на тази въззивна жалба не се съдържа конкретно становище и тъй като страната направила доказателственото искане следва да обоснове наличие на предпоставки по чл. 266 ГПК. В молба, депозирана в днешното съдебно заседание от адв. К. - процесуален представител на жалбоподателят-ищец е посочено бланкетно, че по отношение на тези доказателствени искания не е налице забраната на чл. 266 ГПК.

Адв.В.: Поддържам въззивната жалба. Поддържам отговора, подаден от нас. Оспорвам въззивната жалба на ответната страна. Поддържам и направените доказателствени искания, като в днешното съдебно заседание мога да представя така цитираните и вероятно пропуснати от нас да бъдат приложени към жалбата доказателства, за което моля да ми се даде възможност. Считам, че наистина доказателствата са нови. Нововъзникнали са фактите и поради това ги представяме. Моля да ги приемете. Твърдим, че ищцата все още не е възстановена и в този смисъл са доказателствата. Представям цитираните в жалбата писмено доказателство, заедно със СД носител.

Адв.М.: Уважаеми апелативни съдии, от името на моя доверител заявявам, че оспорвам въззивната жалба на В. Т.. Поддържам въззивната жалба на доверителя ми. Поддържам подадения писмен отговор. Действително, не сме взели отношение на наведеното доказателствено искане, тъй като е посочено в т. 1, че се представя компакт диск, както и вие сте забелязали, до този момент не беше приложен по делото, поради което нямаше как да взема становище. Досежно искането по т. 2 считам, че не е необходимо допускането на нова съдебномедицинска експертиза по поставения въпрос, защото в комплексната експертиза приета пред първоинстанционния съд, изготвена от в.л.д-р С.П. и инж. В.Ф. на стр. 17 при отговора на въпрос № 4 е даден отговор на така поставения, формулиран във въззивната жалба въпрос от страна на В. Т., поради което считам, че е абсолютно безпредметно делото да бъде попълвано с нова експертиза, която да отговори на същия въпрос, на който вече има отговор на стр. 17. В този смисъл моля да оставите наведеното доказателствено искане за допускане на съдебномедицинска експертиза без уважение.

Адв. В.: Обръщам внимание на съдебния състав, че това доказателство е ново и експертизата в първоинстанционното производство не се е запознала с тези доказателства. В този смисъл за установяване на твърденията ни, че ищцата все още не се е възстановила ги представяме и в тази връзка искаме установяване на тези твърдения чрез съдебно медицинска експертиза.

Адв.М.: Не оспорвам представеното писмено доказателство като документ. Точно именно, както казах, на стр. 17 от комплексната експертиза точно на това е отговорил, че при такава травма никога няма как да настъпи пълно възстановяване. Изрично е записано от вещите лица, поради което това е възприето от съда и страните, тъй като заключението е прието, поради което намирам за безпредметно да се установява отново същото, но предоставям на вашата преценка.

След съвещание, съдът намира, че следва да се приеме като ново писмено доказателство представеното в днешното съдебно заседание КТ изследване с дата 29.09.2023 г. Не следва да се уважава искането по чл. 195 ГПК за допускане на съдебномедицинска експертиза, тъй като по отношение на това доказателствено искане не са налице основанията по чл. 266, ал. 1 ГПК. Относителите за спора обстоятелства са установени от депозираните до

настоящия момент доказателства в първоинстанционното производство и днес представеното такова. Доколкото представеният от процесуалния представител на жалбоподателя-ищец СД-диск се представя за целите на поисканата експертиза, същият не следва да се приема и да се върне на страната. Ето защо

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА като писмено доказателство КТ изследване от 29.09.2023 г., представено от жалбоподателят-ищец.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на същата страна за допускане на съдебномедицинска експертиза и връща на процесуалния представител представения СД-диск.

Адв.В.: Нямам други искания. Правя възражение за прекомерност на претендирания хонорар.

Адв. М.: Нямам други искания.

Съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да бъде даден ход по същество и затова

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЛАГА списък с разноси по чл. 80 ГПК.

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

Адв.В.: Уважаеми апелативни съдии, моля да уважите подадената от нас въззивна жалба по подробно изложените в нея съображения, както моля да отхвърлите въззивната жалба като недоказана и неоснователна на ответната страна. Подробни съображения сме изложили в отговора на въззивната жалба. На първо място считаме, че по делото не се доказва по категоричен начин наличието на съпричиняване, още повече в определения от първоинстанционния съд размер от 20 %. И това е видно от експертизите, които бяха събрани, от разясненията, които бяха дадени от вещите лица. Отделно, определеният размер считаме, че е занижен, съгласно съдебната практика в този смисъл, съгласно всички увреждания, които тя е получила и моля при постановяване на съдебното си решение да направите съвкупен анализ на целия доказателствен материал в какъвто смисъл сме изложили

съображения, че неправилно е процедирал първоинстанционният съд. Претендирам направените разноси, така както сме ги искали във въззивната жалба.

Адв.М.: Уважаеми апелативни съдии, моля да уважите въззивната жалба на доверителя ми, да оставите без уважение въззивната жалба на ищцата В. Т. и да ни присъдите сторените по делото разноси за въззивната инстанция, включително да измените първоинстанционното решение в частта за разноските, съобразно изхода от спора. Два са спорните момента по настоящото дело – първият е дали правилно първоинстанционният съд е приел, че е налице съпричиняване от страна на пострадалата В. Т., т.е. следва ли да бъде приложена разпоредбата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД и какъв е размерът на това съпричиняване и вторият въпрос е по приложението на чл. 52 ЗЗД при определяне на справедливо обезщетение за реално претърпените и установени от ищцата увреждания. Считам, че по първия въпрос първоинстанционният съд в едната част е дал правилен отговор, че е налице съпричиняване. То се установява както от комплексната експертиза, изслушана по делото, така и от АТЕ самостоятелно изготвена от инж. М., които са категорични, че ищцата е пътувала без поставен колан и че такива травми могат да бъдат получени само ако тя е пътувала без поставен колан, тъй като травмата е високо енергийна и е получена от падане на тялото върху главата при преобръщането на автомобила, което няма как да се случи, ако ищцата е пътувала с колан. В този смисъл изводите на първоинстанционния съд за това, че е налице съпричиняване намирам за правилни и законосъобразни. Според мен обаче първоинстанционният съд е занижил този размер, като е определил само 20 % и ще се аргументирам защо. Както водачът на лекия автомобил, така и пътувалата на дясна седалка до него са излезли с абсолютно леки увреждания от автомобила. Изобщо не са пострадали дори при това ПТП. Единствената пострадала е В. Т., която е пътувала на задната седалка, явно надценила значението на предпазния колан, че той може да я предпази от травма. Именно от липсата на такъв колан са получени тежките увреждания на гръбначния прешлен, които са най-тежката травма при нея. Ето защо считам, че определеният процент от 20 % е занижен, а е справедливо е да се определи 30 % съпричиняване от нейна страна, защото ако тя беше изпълнила законовото задължение нямаше да получи тази травма на гръбначния стълб. На следващо място относно справедливия размер на обезщетението –

съобразно Постановление № 4/1968 г. на ВС, справедливостта не е абстрактно понятие, а следва да бъдат обсъдени всички факти и обстоятелства имащи значение за определяне на този справедлив размер, едно от които е моментът на настъпване на увреждащото деяние - 2020 г. Считам, че определеното обезщетение за тези травми към датата на увреждащото деяние – 2020 г. и с оглед начина на настъпване на ПТП е завишено. В този смисъл са нашите съображения. Претендираме направените разноски, съобразно представения списък по делото.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

Обявява устните състезания за приключили.

Съдът обяви, че ще обяви решението си в срок до 22.04 .2024 г.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 13.50 часа.

Председател: _____

Секретар: _____